

عنوان مقاله:

«دیگری» فرهنگی، بنیانی برای تعاملات میان فرهنگی، مقایسه دیدگاه بیرونی با برتون

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 6، شماره 22 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حمید نساج - استادیار علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

؛ خود و دیگری از جمله مفاهیمی هستند که نسبت میان آن دو مورد پرسش است. برخی اندیشمندان معاصر نسبت میان این دو را با ضرورت شنیدن دیگری و لزوم گفتگو با دیگری به پایان می برند و بر این نکته تأکید دارند که این مهم در فلسفه غرب چندان مورد اقبال قرار نگرفته است. دلایل متعددی برای کم اقبال به استماع و گفتگوی با دیگری وجود دارد. در این مقاله به بررسی تنها یکی از این دلایل خواهیم پرداخت. یکی از دلایلی که امکان استماع از دیگری را منتفی می سازد، تعریف دیگری به نحو غیرفرهنگی است که سبب می شود تعامل میان فرهنگی میان خود و دیگری ممتنع گردد. به عنوان نمونه از کشیشان مسیحی در قرون وسطا، دریچارد برتون انگلیسی و دوگوبینوی فرانسوی یاد خواهیم کرد که وجوه تفاوت میان خود و دیگری را به ترتیب بر نفرین خداوند، آب و هوا و نژاد تعریف کرده اند. مؤلفه هایی که بر تفاوت های عینی غیرارادی و غیر فرهنگی تأکید دارد. تعریف دیگری به نحو غیرفرهنگی، رابطه میان آنها و دیگری را در ذیل رابطه من- آن استوار می سازد. ابوریحان بیرونی به عنوان نمونه ای از نگاه فرهنگی به دیگری و تعریف او بر اساس مؤلفه های زبان، دین و آداب و رسوم معرفی شده که رابطه با دیگری را بر اساس رابطه من- تو استوار می سازد.

کلمات کلیدی:

خود، دیگری، تعامل فرهنگی، شرق شناسی، ابوریحان بیرونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541757>

